

LA PURIFICACIÓ DE CADA ANY

Incendi a la Segarra

S'han complert les previsions. Trenta graus de temperatura, vent a més de trenta quilòmetres i humitat inferior al trenta per cent. Predicció; risc molt alt d'incendi. Resultat; cinc mil hectàrees cremades, quinze mil habitants confinats a casa amb la seva angoixa, dues persones mortes i una comarca agonitzant.

El que no s'ha complert són les mesures preventives per evitar que una guspira arrasi mitja comarca. Cada estiu, després de cada incendi, s'elaboren plans i estratègies per evitar la repetició d'una nova llepada infernal al territori. Cada any, les mesures queden sense posar-se a la pràctica. No hi ha temps, no hi ha pressupost, no hi ha interès.

Mantenir netes les àrees properes a les cases, eliminar la vegetació seca, tala d'arbres controlada, no deixar materials inflamables al bosc ni prop els habitatges, tenir netes les terres properes a instal·lacions elèctriques, regular els treballs agrícoles. Sembla raonable i relativament fàcil, però ni el país, ni les autoritats ni Déu sembla capaç de complir aquestes mínimes regles.

Després el desastre, després els plors i sobre tot, les acusacions. La ciutat

acusa al camp, la pagesia a la administració, tots als serveis d'extinció i només els polítics, els únics veritables culpables, fan una defensa administrativa de cada estament.

El foc, diuen, purifica però en cada cerimònia hi ha masses víctimes. Algunes mortals, la majoria econòmiques i totes, encara que ho ignorin, morals. No es pot començar cada any amb una expectativa que per una raó o una altra acaba difuminant-se.

És urgent prendre mesures. Obligar a cada responsable a complir amb la seva part de pacte, però perquè això sigui possible, es necessita un pressupost a la mida de les circumstàncies. No es tracta d'augmentar la plantilla de bombers ni de vigilants rurals, el foc els superarà sempre. Cal donar un nou rumb a l'administració del territori. Tornar a valorar el que abans era rentable i ara només grava el patrimoni, tornar a confiar en l'autocontrol de la naturalesa, desembussar els boscos, ajudar als ajuntaments en les tasques de neteja, en reserves d'aigua. I sobre tot recordar a la població de ciutat que quan un bosc es crema alguna cosa seva es crema.

